

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Narodno - gospodarski shod v Ljubljani.

Brno, 18. julija. K narodno - gospodarskem shodu, ki se vrši dne 14. in 15. avgusta v Ljubljani, bo vozil iz Brna poseben vlak. Za shod se zanimajo posebno obrtniki in pridno priglajajo svojo udeležbo. Po shodu nameravajo posetiti tudi Postojno in Trst.

Hrvati o sporu z banom dr. Tomašićem.

Zagreb, 18. julija. Tukajšnje časopisje je radi spora, nastalega v Budimpešti med banom dr. Tomašićem in poslanci koalicije popolnoma mirno. Organi saborske večine naglašajo, da ne morejo dr. Tomašiću ničesar očitati in da je bilo njegovo postopanje popolnoma pravilno. Radikalni opozicijski listi izjavljajo, da o kakem definitivnem sklepu niti govora ni bilo. Pričakuje pa se, da se na vsak način doseže sporazumljenje.

Ban dr. Tomašić — demisijonaril.

Budimpešta, 18. julija. Ogrski korespondenčni urad objavlja vest, da je hrvaški ban dr. Tomašić podal ministrskemu predsedniku, grofu Khuen - Hedervaryju svojo ostavko. Poslanci koalicije so odstopili od vseh svojih zahtev, razven od one, da se mora odstraniti sekcijski načelnik Aranicki. Ban dr. Tomašić pa je izjavil, da tej njihovi zahtevi ne more na noben način ugoditi in da vsled tega izvaja konsekvence. Kakor se poroča, namerava ministrski predsednik, grof Khuen - Hedervary po končani adresni debati v ogrskem državnem zboru odpotovati k cesarju v Iši in predložiti vladarju bano vo demisijo.

Dunaj, 18. julija. V tukajšnjih političnih krogih so mnenja, da se demisija bana dr. Tomašića ne bo sprejela, temveč da dobi polnomoč za razpustitev hrvaškega sabora. Nove volitve bo ban potem izvedel na jesen po madžarskem vzorcu, to je, da si bo ban po tem vzorcu ustvaril novo stranko. Sabor bi se potem sestal v oktobru in bi deloval v smislu banovega programa. Dolži se Srbe, da so oni največ krivi demisije dr. Tomašićeve, ker za nobeno ceno niso hoteli odnehati od svoje zahteve, da se mora odstraniti sekcijski načelnik pravosodja Aranicki z njegovega mesta. Zaradi tega hoče iskati ban bodočo svojo zaslombo pri starem srbskem klubu in srbskih radikalnih proti srbskim samostalcem. — (Op. ured.: Srbski klub so tvorili srbski poslanci v bistvu madžaronski stranki.)

Razprave o trgovinski pogodbi med Avstrijo in Srbijo.

Belgrad, 18. julija. Glede vesti, razširjenih po listih, da so se pri pogajanjih o trgovinski pogodbi med Avstrijo in Srbijo pojavile velike težkoče, se oficijalno poroča: Včeraj so se sicer res pogajanja prekinila,

toda le radi današnje nedelje. Prihodnja seja odposlancev se vrši v torek. Avstrijski odposlanci so se odpeljali v Budimpešto, da na mero dajnem mestu poročajo o teku dosedanjih razprav.

Grunewaldske slavnosti.

Krakov, 18. julija. Grunewaldske slavnosti so se zaključile s slavnostnim sprevedom, ki se je pomikal iz Blonicekega trga proti gradu Wawel. Veliki Blonicki trg je bil natlačen poln. Pred otvoritvijo spreveda je imel na trgu škof Pandurski mašo, kateri so prisostvovali vsi udeleženci spreveda. Sprevod je otvoril 600 jezdecov broječ banderij, kateremu je sledilo 10.000 poljskih Sokolov in Sokolic. Za temi so sledila odposlanstva raznih poljskih društev, potem poljski visoko- in srednješolci, zelo veliko odposlanstev raznih mest, dalje odposlanstvo poljske socijalne demokracije pod vodstvom državnega poslanca Daszynskega, deputacije mest Ljubljane, Prage in Zagreba, številni poljski državni in deželni poslanci pod vodstvom prof. dr. Glombinskega in končno profesorji krakovskega vseučilišča in mestni svet krakovski pod vodstvom župana dr. Leva. Več kilometrov dolg sprevod je na svečano okrašenih cestah pričakovala in gledala nepregledna množica. Posamezne skupine je ljudstvo najiskrenejše pozdravljalo. V gradu Wawel so položila posamna odposlanstva, odnosno skupine spreveda venec na grob kralja Vladislava Jagiello. Nato se je sprevod mirno razšel. Med vsem tem časom, kar je trajal sprevod, in ta je trpel cele 4 ure, se ni pripetila nobena znatna nesreča.

Lvov, 18. julija. Oficijalno se poroča glede navzočnosti namestnika dr. Bobrzynskega pri grunewaldskih slavnostih v Krakovem to - le: Ker so nekateri listi poročali o tem, da se je udeležil grunewaldskih slavnosti tudi cesarski namestnik gališki dr. Bobrzynski, se morajo ta poročila smatrati za neresnična, ker ni res, da bi bil dr. Bobrzynski prisostvoval slavnostim. Dr. Bobrzynski je bil ves čas v Lvovu. — Ta dementi je gotovo provzročila avstrijska vlada, in sicer najbrž radi tega, ker je pri dunajski vladi protestiral nemški poslanik proti temu, da bi smel avstrijski cesarjev namestnik prisostvovati slavnostim, katerih tendenca je naravnost naperjena proti Nemčiji.

Kdo je povzročil razkol med Hrvati v Bosni?

Sarajevo, 18. julija. V Mostaru izhajajoča »Hrvatska Obrana« dokazuje, da so razkol med Hrvati v Bosni in Hercegovini povzročili nemški jezuitje. V dokaz svoje trditve priobčuje faksimile pisem nemškega jezuitskega patra Puntigama z Dunaja, v katerih ta mož nasvetuje ustanovitev posebne klerikalne stranke med bosanskimi Hrvati. Zanimivo je, da govori pater Puntigam

v svojih pismih mnogo o kolonizaciji Bosne po nemških katolikih. Najznačilnejše v teh pismih pa je, da pater Puntigam opetovano omenja dr. Šustersiča (piše ga dosledno »Schusterschitz«) in dr. Kreka. O dr. Kreku piše kakor o organizatorju klerikalnega gibanja v Bosni, kar dokazuje, da je razkol med bosanskimi Hrvati plod nenarodne akcije slovenskih klerikalcev z nemškimi kršćanskimi socijalci.

Bosanski izseljenci.

R. - Skoplje, 18. julija. Semkaj je dospelo 38 mohamedanskih rodbin iz Bosne. Naselijo jih v selu Kupi, kjer je vlada kupila zanje zemljišča. Izseljenci so v skrajno mizernem stanju.

Bombe in dinamit na pokopališču.

R. - Skoplje, 18. julija. Iz Kumanova so orožniki privedli semkaj v zapor 14 bolgarskih kmetov, ker so našli pri njih skrito orožje. Na bližnjem bolgarskem pokopališču so našli orožniki 14 bomb in več kilogramov dinamita. Vsa ta razstreljiva so bila zakopana v zemljo.

Razmere na Turškem.

Carigrad, 18. julija. Kakor javljajo vesti, ki se pa ne dajo kontrolirati, je bil sin prejšnjega sultana Abdul Hamida, princ Ahmed, pred vojnim sodiščem zaslišan. Druge vesti zopet trdijo, da je bil aretiran.

Carigrad, 18. julija. Kitajski višji duhovnik na Kitajskem živečih 84 milijonov mohamedancev Ulema Šejk, je prišel v Carigrad, da v ime nu mohamedancev na Kitajskem čestita novemu sultanu. Za darilo za sultana je prinesel Ulema - Šejk seboj z biseri bogato okrašen meč in star koran.

Carigrad, 18. julija. Radi nevarnosti kolere so podvrženi vsi čez Rumunsko došli tujei 24urnemu zdravniškemu opazovanju.

Razoroževanje Albancev.

Carigrad, 18. julija. Glasom poročil došlih poročil se razoroževanje Albancev v kosovskem vilajetu pridno nadaljuje. V posameznih selih so jim odvzeli vse orožje in vse strelivo.

Železniška nesreča.

Dunaj, 18. julija. Snoti so se raztrosile po mestu vesti, da sta trčila drug ob drugega dva vlaka na lokalni progi pri Hütteldorfu in da je bilo ranjenih nebroj ljudi pri tej nesreči. Natančna poročila o nesreči sami pa še niso na razpolago.

Žetev na Rumunskem.

Bukarešt, 18. julija. Pšenica se je letos na Rumunskem izredno dobro obnesla. Dosedaj se je navadno pridelalo na en hektar 14 do 15 hektolitrov pšenice, letos pa se je doseglo na en hektar po 28 hektolitrov. Pridelek pšenice znaša skupaj 45 milijonov hektolitrov, dočim pšenično polje znaša okroglo 2 milijona hektarjev. Letošnji pridelek je še

enkrat tako velik, kakor oni iz leta 1909. Dosedaj najboljša žetev na Rumunskem je bila leta 1906, v katerem se je pridelalo vsega skupaj 40 milijonov hektolitrov pšenice.

Stenografski kongres v Pragi.

Praga, 18. julija. Včeraj je bil tu otvorjen vstestnografski kongres sistema Gabelsberg. Otvoritve so se udeležili tudi vladni zastopniki. Kongres traja 3 dni.

Protestni shod v Mostah.

Sredi najbolj klerikalnega okraja, v srecu volilnega okrožja voditelja klerikalne stranke dr. Šustersiča, se je vršil včeraj velik protestni shod, ki je postal obenem mogočna manifestacija krepkega odpora najnižjih slojev slovenskega ljudstva, proti nasilnemu klerikalnemu režimu in proti klerikalno - nemški vladi na Kranjskem. Shoda se je udeležilo okoli 400 moščanskih občanov. Tudi kakih 30 klerikalcev je prignala na shod radovednost. Prišli pa so tudi zato, da so dobili krepke batine, ki si jih bodo brez dvoma več časa lizali, kakor kužek, ki jo je dobil s polenom po bedrih. Gosp. Ivan Wostner pozdravi kot predsednik shod. Za podpredsednika se izvoli Peklaj, za zapisnikarja pa Peruzzi. Navzoč je vladni nadkomisar g. Hofbauer.

Dr. Gregor Žerjav poudarja, da se je vedno kaj slišalo o Šiški, Viču, ali kaki drugi okoliški občini, le v Mostah je začelo politično življenje šele z lanskimi občinskimi volitvami. Mlajši pristaši narodno - napredne stranke prihajajo na shod, ker so jih lokalni faktorji klicali na politično delo. Govori o občinskih volitvah, ki so se ob navzočnosti vladnega komisarja Hofbauerja tako pravilno vršile, da ta ni niti najmanj oporekal. Vzlic temu zavlačuje vlada rešitev rekurza klerikalcev proti tem volitvam. Če ga zavrže, ve, da pridejo v odbor novoizvoljenci, ki so po večini naprednjaki, če pa mu ugodijo, mora razpisati nove volitve. V obeh slučajih se klerikalci boje, vlada se pa ne upa izdati rešitve, dokler klerikalci tega ne dovolijo. To je nezaslišano postopanje deželne vlade. Nekaj mora smrdeti, da skriva vlada ta akt v miznico. Vsa avtonomija, vsa občinska oblast je postavljena s tem na glavo. Čemu so volitve, če nimajo zakoni nobene veljave? Vsakdo mora v to vlado izgubiti zaupanje. Na davke se ne pozabi, na rešitev aktov pač. Protestirati moramo proti nasilstvu vlade, ki zavlačuje rekurz v prid neki stranki. Dokler so naši klerikalci tako dobri prijatelji z baronom Schwarzem, je vsa njihova obstrukcija na Dunaju humbug, ki je namenjen le za slepilo oči. Vlada je vendar ista na Dunaju, kot v Ljubljani. To nam utruje mnenje, da vlada vzlic obstrukciji med nami klerikalci in vlado tajne vezi.

Da se pa vlada iz nas norčuje, kakor pri reševanju rekurza občinskih volitev v Mostah, proti temu moramo protestirati in zahtevati moramo, da čim preje nastopi novi občinski odbor.

Prof. Jug govori o podrobnosti »delovanja« starih občinskih odborov. Župan je lahko še tako dober, pa ne doseže ničesar, če so okoli njega ničle in ljudje, ki nasprotujejo vsakemu napredku. Govornik razpravlja potrebo po cestah, po vodi in po luči. Sedaj gospodarijo v odboru ljudje, ki ljubijo temo, kakor da bi stanovali v Mostah sami čuki in sove. V Mostah imajo še kapnice, kakor v hribih. Hiše nimajo ne števil, tudi ima občina 6 tisočev prebivalcev le en poštni nabiralnik v Mostah. Šolsko vprašanje pa je edinole od novega odbora odvisno, ker se stari protivi vsaki rešitvi.

Zastopnik socialne demokracije g. Lavter razpravlja najbolj pereče šolsko vprašanje. Solo so zidali menda za mrtve, ker so jo zidali pri Sv. Križu. Želi edinosti med vsemi naprednimi elementi, da z združenimi močmi vržejo klerikalnega zmaja, ki nas vleče v temoto. Kaplanu Petriču priporoča, naj pouči ljudstvo o občinskih zadevah. Vpraša, kje je Šusteršič, ki so ga Moščani volili, da pove, kaj je zanje storil.

G. Ribnikar govori o bistvu in o jedru klerikalizma. Klerikalci so nastopili v deželi pod divizo gospodarskega dela. Občina Moste, ki šteje skoraj 6 tisoč duš, je bolj zamejena, kot vsaka hribovska vas. Doklade so klerikalci navili na 45%, a oni poznajo samo grablje. Tako gospodarstvo, kot v Mostah, vidimo povsod, kjer imajo besedo klerikalci in tudi deželni odbor, kjer se de same klerikalne korifeje, ne gospodari nič boljše. Človekoljubje klerikalcev se kaže v deželni blaznici, narodnost v nemški šparkasi, za katero je sam škof izdal pastirski list. Deželni odbor je kupil v Hamburgu prašiče za drag denar. Dobil pa ni vseh naš kmet, marveč nemški grof. Ta je zanje odstopil deželnemu odboru svoje degenerirane prašiče, ki so za kmeta po mnenju klerikalcev dobri. Učitelju Grmeku so klerikalci razložili zakon, da so dosegli svoj političen namen. Klerikalci so povsod enaki. Tudi na Francoskem in Španskem so gospodarili tako, kot hočejo pri nas. Tamkaj so jih ugnali v kozji rog. Moščani so že čisto zašli pod klerikalen podplat. Pravočasno pa so se začeli zvižati in klicati po odpomoči. Ta protestni shod v dr. Šusteršičevem okraju nam daje zagotovilo, da se bo odpor proti klerikalnemu nasilstvu širil od občine do občine, kakor ogenj. Od spodaj navzgor raste odpor in to je najboljše znamenje.

Nato prebere g. Šeme resolucijo, v kateri se protestira proti nečuvnemu zavladačevanju rekurza in pozivlja c. kr. vlado, da nemudoma reši ta rekurz, ne oziraje se na to, če v to privoli dr. Šusteršič, ali ne.

Resolucija se z velikanskim navdušenjem sprejme. Le par klerikalnih petelinčkov petelini v sosedni sobi. Kar pa jih je v sobi, tudi zanjo glasujejo.

K besedi se oglasi zastopnik klerikalcev Oražem. Hotel je nekaj povedati, pa kar ni mogel priti k sapi. Končno je vendarle par besedi izpregovoril, češ, da on ni kriv, da je občina res na tako slabih nogah. Če bi klerikalcem kdo dal kup denarja, potem bi že gospodarili.

Gospod Ribnikar je ob burnem aplavzu zavračal Oražmove smelosti in dokazal, da bi bilo zanj, kakor za klerikalce sploh veliko boljše, ko bi sploh molčal.

Ko je predsednik Wostner zaključil shod, so vrli Moščani še zapeli »Hej Slovani!« Navdušenje in uspeh shoda je bil vzlic vladnim zaprekam tak, da ga ni nikdo pričakoval. Moste so s tem shodom pokazale, da so do grla site klerikalno - nemškega režima. Z današnjim shodom je za vedno odklenkalo v Mostah klerikalizmu, kajti splošno se je čul le en klic: »Doli s klerikalizmom, doli s klerikalno - nemškutarsko vlado!« Nas ta shod tem bolj veseli, ker so zopet politično nastopili mlajši prištaši stranke, katere je ravno zadnje dni »Slovenec« tako nagnusno napadal. Klerikalci so upali, da se jim posreči napraviti med starimi in mladimi razdor. Dosegli so s svojo hujskarijo le to, da so jih »mlajši« pošteno udarili po zobeh. Ta shod nam je tudi pokazal, da je le treba iti med ljudstvo, da mu izbruhne gnjev proti klerikalnemu absolutizmu. S tem se začne konec njihovega neznošnega gospodstva.

Slovenski list nemških trgovcev.

Po septemberskih dogodkih je izšel v uradnem listu »Laibacher Zeitung« oglas, v katerem se je iskalo urednika za nov list, ki bi imel začeti izhajati v slovenskem jeziku. Ta list je nameravala izdajati »Kranjska hranilnica«, da bi se branila proti slovenskemu bojkotu. Načrt se ni realiziral, deloma ker Nemci niso našli sposobnega urednika, deloma pa tudi za to, ker je »Kranjska hranilnica« navedla, da bi ji takšen list ne koristil mnogo. Sedaj so ta projekt, ki ga je pred leti zasnovala »Kranjska hranilnica«, pograbili nemški trgovci, ki nameravajo baje v kratkem pričeti z izdajanjem svojega lista, tiskanega v slovenskem jeziku. Kje bo list izhajal, v Ljubljani ali v Kočevju, še ni dognano, to pa je gotovo, da bo nemškutarsko glasilo izdatno podpirala »Kranjska

šparkasa«. Kdo bo urednik lista, še ne ve, ker dosedaj se nemčurjem še ni posrečilo iztakniti niti enega sposobnega človeka za urednika. Hudo mušneži pravijo, da se bo nemškutarski list, ako sploh pride do njegovega rojstva, imenoval »Stari Kranjec« ali »Dežmanove grablje«.

Dvojna mera kamniškega glavarstva.

Kamnik, dne 17. julija. Z oziranjem na slučaj legarja v okolici Stranj nad Kamnikom, je prepovedalo tukajšno okrajno glavarstvo »Narodni delavski organizaciji« današnji korporativni društveni izlet v Stranje. Stranje so vzlic temu v zastavah. Ljudstvo prihaja od bližnje in daljne okolice. Domačin je bral namreč danes v Stranjah novo mašo. Nimamo iz zdravstvenih ozirov ničesar proti prepovedi izleta N. D. O. v Stranje, pribijemo pa pristransko posotopanje glavarstva, ki mirno trpi, da se zbirajo v Stranjah novomašarji.

Izlet N. D. O. v Kamnik. Včerajšnji izlet N. D. O. v Kamnik se je izvršil najlepše. Izletnike je pozdravil župan dr. Kraut v imenu Sokola in Narodne čitalnice. Za »Liro« je pozdravil g. Binder. Zvečer se je vršila gledališka predstava »Na smrt obsojen«, ki je bila najboljše obiskana. Igralci so želi odkritosrčno in opetovano pohvalo.

Polijske vesti.

Ponesrečen kolesar.

Ko se je hotel v soboto pravnik Anton O. v Komenskega ulici s kolesom umakniti nasproti došlemu kolesarju, je tako naglo zavil, da je padel s kolesa ter si pri tem izpahnil desno nogo. Ker zaradi bolečin ni mogel stopiti na nogo, so poklicali izvoščka, ki ga je pripeljal na dom.

Vlom v cerkveni nabiralnik.

Včeraj popoldne so zapazili otroci v kapeli pri Sv. Krištofu, da je v nabiralnik vlomljeno. Tat je bil najbrže prepoden, ker ni vsega denarja pobral. Cerkovnik ni že od novega leta vzel denarja iz nabiralnika. Ker je nabiralnik poškodovan na enak način, kakor oni v cerkvi na Viču, je sklepali, da se je tat od sv. Antona preselil k sv. Krištofu.

Tatvina.

V vasi Kalce pri Zgornjem Logatecu je neznan tat vdrl skozi okno v hišo posestnika Matevža Dolence in pobral dva para čevljev. Poleg teh si je tat prisvojil tudi dve nikelnasti uri. Dolenc ima skupne škode 32 K.

Razne stvari.

* Krah milijonarja. V Florenci je zapravlil vse svoje premoženje milijonar grof Giovanni Angelo Bastogi. Romantične okolščine, ki so

povzročile ta krah, vzbujajo po celi Italiji senzacijo. Njegov oče mu je zapustil 50 milijonov lir. Giovanni je je živel veselo. Za okoli 8 milijonov lir je bilo njegovih menic v prometu in letno je izdal več nego en milijon. Upal je razbiti in uničiti loterijo ter je zaradi tega naenkrat stavil 60.000 lir. Svojim prijateljem je podarjeval gradove, vile, tisočake in v rodnem mestu svojega očeta je vzdrževal vrtove, gledališče, bolnice itd. Dajal je dragocene bankete itd. Financiral je liste, hotele in dr. A kar naenkrat je bilo vsega tega konec. Danes nima ničesar, temveč okoli 20 milijonov lir dolga. Njegov brat je bogat bankir v Rimu. Giovannija hočejo dati pod kuratelo.

* Axmann — svetnik. Axmanna hočejo napraviti za svetnika. Za vzgled jim je Krišpin. Sv. Krišpin je bil namreč čevljar. Da bi pa mogel revežem delati čevlje, je usnje kradel. Tako je tudi Axmann delal. Kot načelnik pomočniškega odbora gremija dunajskega trgovstva je upravljal premoženje 24.000 K. In čeprav je — po izrekih njegovih prijateljev — »porabil« le en del tega premoženja v volilne svrhe, je vendar moral dr. Lueger povrniti celih 35.000 kron. Verjetno je, da je porabil le en del — recimo sto ali dvesto kron za volilne namene, toda ostali denar — ta je menda izpuhtel. Najboljši zagovornik Axmannov je pa še vedno bivši minister dr. Gessmann, najboljši prijatelj naših klerikalcev in njihov inštruktor. Čeprav se je že zdavnaj zahtevalo, naj se z Axmannom pomeže, se je vendar dr. Gessmann temu upiral. Najbrže ju veže preveliko prijateljstvo. Toda prišel je čas, ko so Axmanna navzlic dr. Gessmannu formalno vrgli iz stranke, da ga zopet vanjo sprejmejo, ko se razburjeni duhovi nekoliko poležejo. Dr. Pegan je bil tako nesramen, da je zastopnikom družbe sv. Cirila in Metoda predbacival poneverjenja. Zakaj ni omenil Axmanna, Bielohlawa in drugih dunajskih pokroviteljev kranjskih klerikalcev. Da, da, velike so klerikalne bisage — in lačni klerikalni želodeci.

* Tukaj se govori v vseh jezikih — ta ponosna beseda se blešči v oknu neke pariške restavracije. Začuden stopi gost notri in vpraša natakara, če imajo morda res toliko tolmačev. »Nobenega,« odgovori natakara. »Torej zna morda oseboje toliko jezikov?« »Nikakor.« »Kdo pa torej govori v vseh jezikih,« kakor imate zapisano na oknu? »Gostje,« se glasi točni natakaraev odgovor.

* Stroj za umivanje posode. Ne-ki Škot v Ameriki je iznašel stroj za pomivanje kuhinjske posode. Amerikanci že napravljajo take stroje in jih postavljajo v kletih. Stroji baje jako naglo delujejo.

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti. (Dalje.)

V prvem ljubljanskem hotelu »Pri bidelmanu« na Mestnem trgu je stal v portirjevi sobi velik suh gospod in je poskušal hotelskemu osebju dopovedati, da išče spodobnega človeka, ki bi hotel nekaj tednov biti njegov tajnik in spremljevalec.

»Anga človek, anga gaspud — un signor, ki ga pozna tutta la città. Ga bo dobro plačala, saki dan due fiorini dva guldinar.«

Hotelsko osebje je stikalo glave in ugibala, koga bi bilo priporočati. Naposled se je spomnil natakara človeka, ki mu je bil že nekaj časa dolžan precej denarja.

»Kaj pa če bi priporočali tistega sina slavnega generala z laškim imenom, ki menda od samih dolgov živi?«

»Saj je res«, se je razveselil portir. »Rovetta di Kadona, ta bo pravi mož! Posla nima in denarja tudi ne, čakaj ga gre hlapec iskat.«

Ni potekla ena ura in vitez Rovetta di Kadona je z grandeco špan-

skega granda prestopil prag sobe, v kateri je prebival dolgi suhi Italijan, grof Panigaj.

»Slišal sem, da mi želite staviti neke ponudbe gospod grof«, je rekel. »Na razpolaganje sem vam, toda žal, da ne znam italijanski. Moj oče je bil slaven general italijanskega rodu, a služboval je samo na Madžarskem. Znaite morda madžarski? Tugya magyarum beszédni? Ki nem hajolni, nem dohany zoknak! Potem bi se lahko pomenila.«

Stari Italijan je odmahoval z obema rokama.

»Ostia — ungarese! Ga ne znam ungarese! Ma parlo malo pu slovensko e ho poco tedesco — si farà ben- se ga un naredi.«

Cavaliere Rovetta di Kadona se je dostojanstveno vsedel na stol, ki mu je bil ponuden in vprašal, kake posle bi imel opravljati, če bi stopil v grofovo službo.

»Dunque commineiano« je dejal italijanski grof. »Najprej ga moram povedati, kaj sem ga prišla iskat u Lubiana. Jaz sem ga že bila u Lubiana. Sem ga bila ufficiale di governo, pa ga je že venti otto snni. Takrat sem ga šla una volta far una passeggiata u Trnovo, pa sem ga našla una ragazza, ana lepa mula. Ta lepa mula mi ga je vrgla una vechiata anu oku, pa ga je rekla »preklja«. O, ti-

stega lepega vechiata, o tistega dol-ce voce! Ga ne morem pozabit! Jaz sem ga vprašala tista mula: Chi è preklja? In ona se ga je smejala in ga je pokazala na mene in je vrgla spet una vechiata, ki ga je padla u mojega srce in ga neredila notri una rivoluzione. Jaz sem ga prašal tista mula, če me hoče amare saki dan popoldne in tistega angelj ga je bil contento. Sem ga bila srečna anu celu letu. Potem sem ga morala zapustiti Lubiana, pa sem ga šla u Milano. Tista mula ga je dobila un fanci-nello, anga otrok, in ta otrok ga je moj sin. Sem ga posiljal moja mula saki mesec denar in ona mi ga je saki mesec pisala. Potem sem ga dobi-la ankrat denar nazaj in nobena ris-posta več na mojega pismo. Sem ga pisala tudi na direzione di polizia, pa sem dobila risposta, da je moja mu-ga prišla iskat mio figlio, mojega sin la šla via in nobeden ne ve dove. Zdaj sem ga bogata in stara in sem u Lubiana.«

Vitez Rovetta di Kadona je spoštljivo poslušal starega grofa in do-bro je prikrival svoje notranje ve-selje, da mu je prišel v roke petičen človek, ki ga je smatral za komplet-nega norca.

»Vi torej želite, gospod grof, da bi vam pomagali iskati vašega sina? Lahko delo to pač ne bo, ali ker po-

znam Ljubljano natančno, upam ven-der, da se mi to posreči.«

»Si, si« je prikimalav stari grof. »Iskati bomo mojega sin. Jaz ga bom plačala due fiorini na dan, dva guldinar e costo e tutte le spese. Ga bomo iskali mio figlio po dnevi, zve-čer pa se ga bomo divertirali.«

Vitez Rovetta di Kadona je bil z grofovo ponudbo jako zadovoljen in je na tihem začel delati načrte, kako bo iskanje zavladačeval, da bi mo-gel čim dlje skubiti starega gospoda. Ko je bil dogovor sklenjen, je grof iz svoje listnice vzel bankovec za sto frankov in ga »za pokritje malih iz-datkov« izročil svojemu faktotumu, kar je vitez Rovetti di Kadona taklo-imponiral, da se je globoko priko-nil, dasi se je sicer držal ponosno, kakor najmočnejši gospod.

Vitez Rovetta di Kadona je svo-jo službo takoj nastopil. Dogovorje-no je bilo, da bo grofu Panigaju od opoldne naprej vedno na razpolaga-nje, kajti dopoldne je hotel grof spa-ti. Z delom sta hotela začeti nasled-nji dan, ta večer pa je želel grof pri-jetno doživeti.

Rovetta je peljal grofa najprej v gledališče in mu kratil čas s tem, da mu je navajal imena javnih do-stojanstvenikov, ki so sedeli v posa-meznih ložah. A bolj, kakor vsi ti odličenjaki in imenitniki, je starega

* **Hudobna mačeha.** V Marmaros - Sigetu so dobili v stanovanju njegovih staršev mrtvega 14letnega dečka Csepelczerja. Imel je na treh krajih ubito črepinjo. Orožniki so zaprli njegovo mačeho, o kateri je bilo znano, da je dečka sovražila in vedno pretepala, dasi je bil zelo pridn učeneec.

Otvoritev novega Aljaževega doma' v Vratih.

Nova postojanka S. P. D. je bila večeraj slavnostno izročena prometu. S ponosom lahko zre vsak slovenski hribolazec, da vsak Slovenec na to novo stavbo, ki se dviga pod navpičnimi stenami starega očaka Triglava v prekrasni dolini Vrata. Največja planinska stavba je to, kar jih poznamo v južnih Alpah, pravi planinski hotel. V novem »Aljaževem domu« prenočuje namreč lahko do 50 oseb.

Krasen dan je bil večeraj in nebrojno množico naprtenih turistov (400—500) je izvalil v Vrata k otvoritvi novega planinskega zavetišča, ki se je slavnostno izvršilo.

V ta namen je bral katehet Mlakar na prostem mašo, po kateri je župnik Aljaž novo stavbo, izvršeno po načrtih inž. Skaberneta, blagoslovil.

Slavnostni govor je govoril predsednik S. P. D. dr. Franc Tomineš, ki je to priliko uporabil v to, da je številnim članom društva temeljito obrazložil vse dosedanje delovanje S. P. D., težkoče, s katerimi se je moralo braniti društvo, zlasti po krivdi nemškega planinskega društva in končno še zgodovino ravnokar svečanostno prometu izročene »Aljaževega doma«. Obenem se je zahvaljeval v imenu osrednjega društva vsem onim, ki so pripomogli k temu, da tako hitro, po lanskim katastrofi, že stoji nov dom, ponos društva. Pred vsemi gre zahvala župniku Aljažu, ki ni samo moralno, marveč tudi materialno k novi stavbi mnogo prispeval. Zato pa naj se nova, lična stavba imenuje odslej naprej »Aljažev dom«. Zahvaliti pa se mora dalje tudi g. inž. Skabernetu za njega brezplačno delo pri načrtih in tehničnem vodstvu stavbe. Govornik ni pozabil omeniti velikodušnosti g. primarija dr. Šlajmerja, ki je prepustil društvu začasno svojo vilo v Vratih, dalje vseh darovalcev, pred vsem deželnega zbora, mestnega sveta ljubljanskega in zagrebškega, kakor tudi vseh drugih zasebnih darovalcev.

Dobro uro trajajoče izvajanje so sprejeli poslušalci z navdušenjem. Na prošnjo župnika Aljaža se je potem zapela »Lepa naša domovina«. Nato so govorili še g. dr. Švigelj v imenu mestnega sveta ljubljanske-

gospoda zanimala v zadnji vrsti v parterju sedeča mlada dama.

»Varda che mulla«, je občuduje vzkliknil stari grof, ko jo je zagledal. »Ta ga je una bellezza, ma proprio una bellezza.«

In pozabil je na predstavo in na vse dostojanstvenike, pozabil tudi na svojega spremljevalca in gledal samo mlado damo v zadnji vrsti, ne meneč se za posmehljive obraze, ki so jih delali v njegovi bližini sedeči ljudje.

»Kdo ga je ta mulla?« je končno vprašal Rovetto. »Ali ga poznate?« »Ta mora biti tujka«, je odločno izjavil Rovetto. »Jaz poznam vsakega človeka v Ljubljani, zlasti vsakega boljšo žensko. To sem sicer moral že nekje videti, pa se ne spomnim kje...«

Rovetti je bilo jako neprijetno, da ne pozna prve osebe, za katero ga je vprašal grof. Ljutil se je sam nase toliko bolj, ker je bil prepričan, da je tujko že nekje videl. Mislil je in mislil, napenjal svoj spomin in končno zagrabil grofa za roko:

»Zdaj sem se spomnil, gospod grof«, je vzkliknil. »To žensko sem videl danes ponoči v družbi strašno pijanih ljudi v nekem lokalu, ki se mu pravi »Pekel«. Njen spremljevalec je rekel, da je baron Koleraba di Kastrola.«

ga in zastopnika kranjskegorške ter soške podružnice gg. dr. Tičar in dr. Gruntar. Vsi govorci so izvalili pri poslušalcih odobravanje.

Po oficijalnem delu slavnosti se je pričelo pravo planinsko življenje in vrvenje okrog »Aljaževega doma« in le težko so se ločili izletniki od njega v svesti si, da je »Aljažev dom« velikega pomena za razvoj slovenske turisticke in so radi tega doživeli večeraj važen dogodek v zgodovini naše turisticke.

I. zlet gorenjske sokolske župe na Jesenice.

Od Nemcev in deloma tudi od klerikalcev ogrožene Jesenice so praznovala večeraj svoj narodni praznik. Gorenjska sokolska župa je namreč priredila semkaj svoj prvi zlet. Kar narodno in napredno čuti na Jesenicah, se je dostojno pripravilo za ta dan, Jesenice so si nadele praznično obleko. Iz vseh naprednih hiš so plapolale slovenske trobojnice v lah-nem vetriču, ki je blagodejno hladil od solnca razgrete gledalce. Nebo je bilo našim Sokolom naklonjeno; za dar jim je namreč podarilo najkrajnejši dan, kakršnega še nismo imeli letošnje leto. V vrstah brumnih nasprotnikov sokolske ideje pa so se radi tega začeli pojavljati dvomi, ali je opravičeno ono nasprotstvo proti Sokolstvu, ki se ga hoče vcepiti našemu ljudstvu v srce raz prižnico in v spovednici. Blagonaklonjenost neba sokolstvu ga je udarila v prepričanju, da sta si radi njega nebo in leca navskriž.

Kljub mnogobrojnim spletkam z nemške in klerikalne strani, se je večerajnja sokolska slavnost na Jesenicah obnesla kar najbolje, tako v moralnem, kakor v gmočnem oziru. Večerajnji sokolski zlet na Jesenice je pokazal, da je že skoraj dve desetletji trajajoče ponemčevanje te važne naše postojanke le slabo napredovalo, če ne nazadovalo in da naš narodni sovrag, podpiran od črnih krvnikov slovenskega naroda, še ne bo tako hitro zabil trdno in močno na Jesenicah pilota za vsenemški most do Adrije.

S srdom in gnjevom so opazovali narodni in politični nasprotniki sokolstva priprave za ta sokolski zlet, v svoji rahločutnosti so mu že proročevali popoln fiasco; ko pa so zapazili, da jih zapuščajo celo njih lastni omahljivi pristaši, ki so dali radovednosti prednost pred strankino stanovitnostjo, niso mogli v svoji onemoglosti jezi drugega storiti, kakor da so se z gerentom Čebuljem na čelu, deloma tudi iz strahu pred poplavo rdečih srajc poskrili med gladilnike in škarje ter tam premišljevali, kako naj bi se maščevali z zlobnimi izmišljotinami nad svojim porazom.

»Ga bomo šla pogledat tista lokal in tista baron Koleraba«, je odličil grof in je nadaljeval nepremično opazovanje Adelgunde, ki je bila že davno zapazila, kako pozornost ji posveča stari gospod in si je v medakhtih preganjala čas s koketiranjem in se je tudi grofu tako izzivajoče smehljala, da je bil ves iz sebe in komaj čakal na konec predstave.

Končno je vender padla zavesa in stari grof je hitel iz gledališča, kar se ga nesle noge, da bi ne zgrešil Adelgunde. Postavil se je k izhodu in ko je prišla Adelgunda, jo je kar ogovoril.

»Signorina, moja ammirazione za vasa bellezza je taka velika...«

»Gospod, jaz vas ne poznam! Kaj hočete?«

»O signorina, kaj ga bom hotel«, je besedičil grof, »samo decom-pagnare na vaša hiša.«

»Ali mislite, da je pri meni kako zavetišče za invalide«, se je razjutila Adelgunda. »Pojdite svojo pot in pustite me v miru. Jaz čakam tukaj svojo prijateljico.«

»Ga bom čakala tudi jaz«, je izjavil grof. »E, ciò, Rovetta, pejte ga sem.«

(Dalje prihodnjik.)

Na ta sokolski zlet niso pohiteli samo pristaši sokolstva iz najbližje jeseniške okolice, posetili so ga tudi zastopniki goratega Korotana in solnčne Goriške. Že na predvečer so dohajali na Jesenice gostje iz raznih slovenskih krajev, večerajnji dopoldanski in popoldanski vlaki pa so dovažali vedno nove, kljub temu, da sta se isti dan vršila še dva važna sokolska zleta, namreč v Zagorje ob Savi in v Prvačino na Goriškem.

Prvi zlet gorenjske sokolske župe na Jesenice se je otvoril na predvečer s sejo razsodnikov v restavraciji »Sokol«, kateri je sledil v hotelu »Na pošti« prijateljski sestanek s tamburanjem in petjem. Tamburanje je oskrboval tamburaški odsek »Jeseniškega Sokola«, petje pa pevski zbor iz Kranjske gore. Razvila se je neprisliljena bratska zabava v prostorih hotela »Na pošti«.

Ta večer so prišli na Jesenice že tudi Sokoli tekmovalci.

Ob 6. se je pričela tekmovalna telovadba posamnikov za prvenstvo gorenjske sokolske župe in tekma vrst. V gorenjski sokolski župi združena sokolska društva so postavila na tekmovališče 8 mož. Iz tekme sta odnesla prvenstvo brata Benedek iz Kranja in Pristov iz Škofje Loke, katerima so razsodniki prisodili vsakemu po 90%. Drugo mesto so prisodili sodniki br. Jerašku iz Tržiča, ki je dosegel 81·67%, tretje mesto pa br. Ažmanu iz Kranja z 78·33%.

Tekmovanja vrst, in sicer v nižjem oddelku, so se udeležili blejski, kranjski in škofjeloški Sokoli. Prvenstvo si je priborila blejska vrsta s 84·4%, drugo mesto škofjeloška vrsta z 78·82% in tretje kranjska vrsta s 67·5%. Posamezniki pa so dosegli te - le uspehe: br. Zagoričan z Bleda 97·5%, br. Sekovanič iz Bleda 90·85%, br. Lovčan iz Škofje Loke in Celešnik iz Kranja po 88·33% in br. Vrhunc iz Škofje Loke ter Petercel iz Bleda po 87·5%.

Še pred 9. so odkorakali Sokoli iz slovenskimi trobojnicami bogato okrašenega telovadišča na kolodvor k sprejemu. Vlak za vlakom je prihajal na kolodvor in iz vsakega so izstopale sokolske čete. Največjo pozornost izmed vseh je vzbujala močna četa mladega boroveljskega Sokola s Koroškega.

Kmalu so se razvrstile sokolske četeinodkorakale skozi Jesenice proti telovadišču v Milanovem logu v tem-le redu: Odposlanstvo tržaške sokolske župe, odposlanstvo goriške sokolske župe, odposlanstvo ljubljanske sokolske župe, predsedstvo gorenjske sokolske župe, staroste v gorenjski sokolski zvezi združenih sokolskih društev, zastavonoše, sokolska društva gorenjske sokolske župe, in sicer iz Bleda, Bohinja, Borovelj, Javornika, Jesenice, Kamne gorice, Kranja, Radovljice, Škofje Loke, Tržiča in Železnikov. Sokolskim vrstam je sledil ob glasnih zvokih tromb naraščaj.

Kmalu po 11. se je pričel urejati sprevod, ki se je pomikal s »Slovensko Filharmonijo« na čelu preko Save proti Jesenicam, kjer so bili pred hotelom »Na pošti« nagovori. Spreveda se je udeležilo okrog 300 Sokolov. Na celem potu je ljudstvo navdušeno pozdravljalo Sokole in jih obsipalo s cvetjem.

Pred »Pošto« je pozdravil navzoče Sokole v imenu jeseniškega »Sokola« starosta br. Kumer, ki se je obenem zahvaljeval župnemu predsedstvu, ker se je odločilo za župni izlet na Jesenice. Gospodična M. Schreyjeva je nagovorila Sokole v imenu slovenskega naprednega žentstva na Jesenicah. Odgovarjal je župni starosta b. notar Marinček iz Tržiča.

Nato so se razšli Sokoli v različne gostilne k obedu, toda skoraj na to so že zopet bili na telovadišču, da nadaljujejo ob zvokih »Slovenske Filharmonije« skušnje za javno telovadbo.

Še pred napovedano uro se je pričelo zbirati na telovadišču številno občinstvo. Vsega skupaj je bilo do 1500 gledalcev.

Kmalu po 3. uri se je pričela javna telovadba, ki so jo otvorile Sokolice z vajami s kijl. Jako bogat vspeh javne telovadbe je bil izrpan razmeroma v zelo kratkem času, ker so se vrstili nastopi neposredno drug za drugim.

Ne spuščamo se v podrobno kritiko tega javnega nastopa. Omenimo samo, da je nastopilo pri vajah skupno 60 Sokolic, 112 naraščaja, 60 članstva pri orodni telovadbi in 80 pri prostih vajah članstva. Prezreti pa ne smemo učinka, ki ga je napravila ta telovadba na gledalce. Pripomniti moramo, da se je med gledalci nahajalo tudi več jeseniških Nemcev in klerikalcev, ki so svojemu začudenju nad to telovadbo dajali glasno duška.

Ta javni nastop po vsem svojem sporedu je gledalcem najjasneje dokazal, kako delo izvršuje Sokol in po teh prizorih je marsikateri mladen Slovenec v svojem notranjem zopet začutil odločnost. Posebno pozornost so vzbujale vaje kranjske vrste na krogih in vaje ter skupine škofjeloške vrste, v kateri je telovadil bivši član jeseniškega Sokola br. Pristov, ki je s svojim nastopom pokazal, kaj zmora sokolsko delo. Zanimive so bile tudi ljubke igre naraščaja, ki so ravno pri mladini zelo umestne. Glavna zasluga za tako točno izvršeni spored gre pač v prvi vrsti načelniku župe dr. Sajovicu.

Po končani telovadbi se je razvila v Milanovem logu zelo animirana veselica; postavili so tjekaj 6 paviljonov, v katerih so jeseniške narodnjakinje stregle gostom. Pozornost je vzbudil na tej veselici zlasti pevski zbor boroveljskega Sokola.

Vsestransko povoljno, naravnost izborna se je obnesel sokolski zlet na Jesenice. Jasno je pokazal, kako vro napreduje sokolska ideja med Slovenci, jasno je pokazal tudi, da je neprecenljive važnosti za nadaljni razvoj slovenskega življa na Jesenicah, pokazal nam je pa zopet tokrat, da naj nam bodo pri sokolstvu Čehi vzor. Vsi sedaj na Bledu bivajoči Čehi so se namreč skoraj korporativno udeležili zleta in veselice.

Uspeh večerajšnega sokolskega zleta je najpovoljnejši, ker presega nade, katere se je stavilo do njega. Zato kličemo: Le nevstrašeno naprej! V sokolstvu je rešitev naših ogroženih in narodno eksponiranih krajev!

Za kratek čas.

— Veruješ li ti, da je Klara res tako krepostna, kakor se dela?

— Dobila je že celo krepostno darilo!

— Res?

— Da, namreč darilo za svojo krepost — od nekega nadporočnika.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

**NARODNA
KNJIGARNA**
Prešernova ulica 7
priporoča
svojo bogato
zalogo
priposvednih spisov
v raznih jezikih.

Slovenci in Slovenke! Ne zabi-te
družbe sv. Cirila in Metoda!

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron. 2073

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
okrbi ceno v tej stroki izveščen
aradnik.

Naslov v upravnih „Slov.
Naroda“

Usojam si vlijudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-30

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacije ali pa po
5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:

K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:

K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklne zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

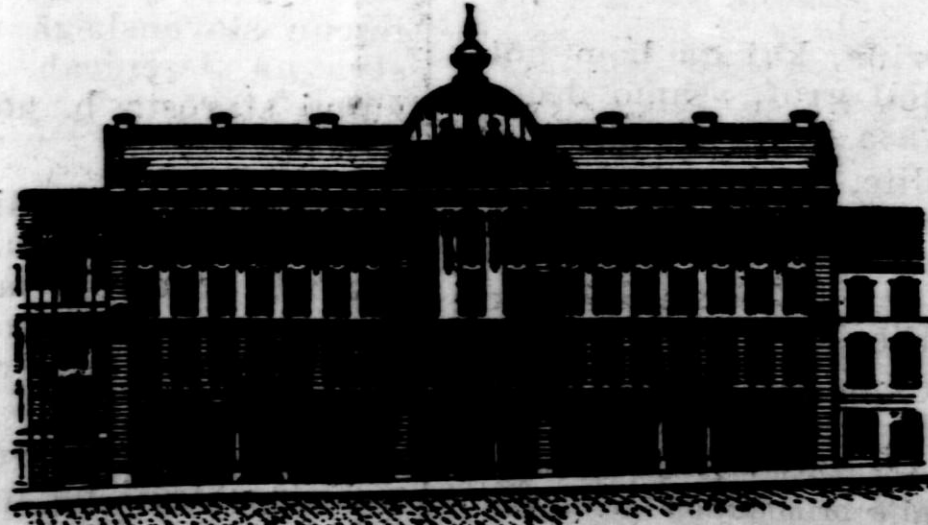
.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

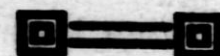
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posola na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4